

[Arentoft.]

ske samarbejde, men stiller sig stærkt tvivlende over for den nuværende samarbejdsform i Nordisk Råd. Det er blevet en alt for tungt arbejdende bureaukratisk organisation, og vi mener, at rådet bør decimeres eller ophøre at eksistere, således at samarbejdet i hver enkelt sag forberedes af embedsmændene og derefter forelægges politikerne til afgørelse. Mammutmøder med 500-600 deltagere tjener intet formål.

I pressemødelserne fra premierminister Liam Cosgrave efter regeringschefmødet i Dublin den 10.-11. marts i år er det største emne Englands genforhandlinger med EF. Det må hilses med glæde, at England som det moderne demokratiske moderland for første gang anvender folkeafstemning i så stort et spørgsmål, som det fortsatte medlemskab af EF er. Fremskridtspartiet går fuldt og helt ind for folkeafstemninger i så store spørgsmål, og sker der så store og væsentlige ændringer inden for EF som f. eks. Englands udmeldelse, indførelse af mønt- eller militærunion eller skabelse af en politisk EF-regering, vil vi forlange sådanne store spørgsmål lagt ud til folkeafstemning i Danmark.

Ud over de emner, som udenrigsministeren har ønsket taget op i debatten, har jeg endnu et par emner, som jeg mener må med i dag. Det ene er den 3. havretskonference, som begyndte i Genève i går. Jeg er godt klar over, at der er store problemer forbundet med 12—200-regimet, dvs. 12 sømil territorialgrænse og 200 sømil økonomisk zone. I den forbindelse vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, om klippen Rock Alls betydning. England gør krav på den, og det giver et areal på ca. 150.000 km² som økonomisk zone til England. Irland gør også krav på klippen, idet Irland mener, at den ligger nærmest Irland. Fra dansk side hævder geologerne, at Rock All hører til den færøske kontinentalsokkel og dermed skulle blive økonomisk zone for Færøerne.

Yderligere er der fiskeriproblemerne i Nordsøen og i Østersøen samt gennemsejlingen af vore stræder, Øresund og Store Bælt. De mange internationale problemer, der skal løses, er legio, men vi håber på, at det vil lykkes, på samme måde som det i 1897 — ganske vist uden FN — lykkedes at udarbejde de internationale søvejsregler, som

praktisk talt uændrede er gældende den dag i dag og følges af skibe fra alle nationer.

Sluttelig vil jeg gerne bringe endnu et alvorligt problem ind i debatten. Det er i forbindelse med bortførelsen af den vesttyske politiker Peter Lorenz den 27. februar i år. Jeg vil i den anledning spørge udenrigsministeren, om regeringen har drøftet dette problem og lagt en politik, såfremt noget sådant skulle ske i Danmark. Israel har en fast holdning, hvorimod det standpunkt, Vesttyskland tog, ingen sikkerhed betyder for, at noget lignende ikke kan gentage sig. Den gennemførte bortførelse og løsladelsen af et antal politiske fanger betegnes oven i købet som en generalprøve. Den slags presioner i form af bortførelser, flykapringer, terror o. lign. må vi tage skarp afstand fra. Men alvorlige spørgsmål af denne art er vel oplagte emner under begrebet krisestyring.

Lad mig slutte denne første runde, hvor jeg begyndte. Vi må erkende, at vi ikke er så store og indflydelsesrige, som vi går og tror, og vi vil kraftigt opfordre regeringen og folketinget til at tage mange områder inden for dansk udenrigspolitik op til revision. Vi må og skal først og fremmest have ryddet op i vort eget hus, og der mangler så sandelig ikke opgaver, der trænger til en snarlig løsning.

Stinus (RV):

Danmarks deltagelse i det internationale samarbejde er som følge af vort medlemskab af en række internationale organisationer og deltagelse i internationale konferencer blevet mere omfattende end nogen sinde tidligere. Et enkelt af folketingets partier anser Danmarks deltagelse i det internationale samarbejde for unødvendig, åbenbart ud fra den opfattelse, at de problemer, som optager resten af verden, ikke vedkommer os. Det gør de efter det radikale venstres opfattelse, og derfor finder vi det af betydning, at folketinget løbende beskæftiger sig med disse problemer, og at partierne inddrages, når det drejer sig om at udstikke den politik, der skal føres.

Jeg tænker her både på Danmarks deltagelse i arbejdet i de forskellige organisationer og ikke mindst på forberedelserne til de store konferencer. At inddrage folketinget i højere grad, end tilfældet hidtil har været, vil især fordrer en udbygning af kommunika-